

DRGUBICA (2) *sb f*

sg G drgubice (1). ◇ I drgubicą (1). ◇ [pl G drgubic.]

Sł stp notuje, Cn: drugubica, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w.

*Sieć trójwarstwowa, posiadająca większe oka w częściach bocznych, używana do łowienia ryb, czasem płactwa wodnego; evericulum e textu minutis maculis uno et altero magnis maculis compositum absque sagena, verriculum bilix vel trilinx carens sinu Cn (2) : ZapWar 1524 nr 2335; Nie brzydka też rybka w łtawie/ choć linek z płocicą/ Gdy lię łowią drgubicą. KlonŻal C2; [Ná rzekach y ná łzerokich wodach miewáią sieć/ którą *transfuersariam*, v nas drgubicą zowá álbo mrzeżną/ ze trzech sieći złożoną/ średnia gęłta á dwie łkrajnie z obu łtron rzadkie oká miewáią. Takieź ná łpodku głazy ołowne [...]/ á ná wierzchu drzewiáne pławy *Cresc 1571 643 (Linde)*].*

[*Wyrażenie: »drgubica rybna«: Miej siatki podrgubne [na kaczkę] [...] A gdyby niemiał siatek ták wiele/ tedy nábież drgubic rybnych álbo żákw CygMyśl C4v.*]

Synonim: mrzeżna.

Cf DRGUB, [DRUGA]

BZ